

KENDİ KENDİNE SÖYLEŞİ*

**Uzanıp kendi yanaklarımdan öpüyorum*

EBRU ÖZDEN

E. G: Ebru Özden'i en iyi tanıyan kişi benim. Kendi hakkında bilmediklerini bile bilirim. Onu sorularıyla zora sokacağım. Evet, merhaba Ebru. Şiir senin için ne, nerede, ne zaman başladı?

E. Ö: Çok iyi tanısan şiire başladığım bir milat olmadığını bilirsin Sevgili Ebru. Şiir benim için her şeyden önce gelen, kendimi adayabileceğim, Tanrı'nın beni hem ödüllendirdiği hem cezalandırdığı annem, çocuğum, lanetim.

E.G: Anladık ki dünyada en önemli şey şiir. Şiirde en önem verdiğin şey nedir?

E. Ö: Şiirde en önem verdiğim şey ahenk ve dil. Türkçe bütün imkânları ile şairin hizmetinde. Şair de Türkçenin.

E. G: Yani ahenksiz şiiri sevmez misin, hiç yazmadın mı?

E. Ö: Denedim. Şiirde dış veya iç ahenk, muhakkak olmalı. Şiirin kurallarını büsbütün yok sayamam. Yapanlara saygım vardır ama ben yapmam. Şiir iyi bir müzik etkisi bırakmalı. Onun sesi olmalı.

E. G: Türkçe demiştin. Şiir yazarken seni sınırladığı oluyor mu?

E. Ö: Bu soru beni sinirlendirdi şimdi. Türkçe kısıtlamaz. Türkçe mecaza imkânı olan zengin bir dildir. Bütün imkânlarından faydalanmak gerekir. Ben Türkçeye yetiyor muyum acaba...

E. G: Şairler sözün ustası...

E. Ö: Elbette Ebrucuğum. Elbette. Sadece sözün değil. Dilin de ustasıdır. Bir şair hangi dilde yazıyorsa o dilin bütün imkânlarını, imkânsızlıklarını bilmelidir. Dilbilimci olmalı demiyorum. Dilini tanımalı.

E. G: Bence dilci olduğun için böyle konuşuyor olabilirsin.

E. Ö: Ben dilci değilim. Diliyle alakalı her şeyi bilmek isteyen biriyim.

E. G: Şiirlerde geleneksel unsurlara yer verilmeli mi?

E. Ö: Şiir geleneğe sırtını dönmemeli ya benim için. Şimdi çıkıp bana gelenekçi diyecekler. Bir şeyci olmak zorundaymışsın gibi. Şiir ta Aprın Çor Tigin'den beri var. Şiir İslamiyet'ten öncesinden beri var. O bizim. Ve bizim olana sırtını dönmemeli şair. Sırtını yaslamalı. Önceki yazılanlardan beslenmeli. Şairlerin sözlerine kulak vermeli. En azından ben öyle yapıyorum. Şimdi beslenmek dedim sen birikim olmadan şiir olur mu diye soracaksın. Hayır, olmaz. Belli bir birikim gerektirir. Şiirini sağlam bir temele oturtmazsan başına yıkılır. Gerçi sen şiir yazmıyorsun. Senin nezdinde genç şairlere söyleyeyim bunu. İyi okumaları gerekiyor. Yetenek tek başına yetmez. Birikim de tek başına yetmez.

E. G: Sormayacaktım birikim meselesini ama neyse. Yukarıda şiir müzik gibi olmalı dedin. Müzik zevkin?

E. Ö: Şiir aslında şu olmalı bu olmalı diyemem. Benim görüşüm bu. Gelenekte benim en önem verdiğim şey ahenk. Bir tel kaldı şimdi. O da koparsa ahenk ebediyen kesilir. Müzik zevkim mi, beni besleyecek her şey. Müzik, resim... Bunlar şiir zevkini besleyen şeyler bence.

E. G: O son tel kopsa da ahenk kesilse daha iyi olur diyen modernistler var.

E. Ö: "Lirik mülkümüzü talan eden" modernlere karşıyım. Modern olana değilim. Şiir gelenekle modern arasında bir yerde olmalı. İkisinden de uzak olmamalı.

